

Bruxelles, 17.9.2020
COM(2020) 562 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva
anului 2030**

Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor

{SEC(2020) 301 final} - {SWD(2020) 176 final} - {SWD(2020) 177 final} -
{SWD(2020) 178 final}

Planul pentru atingerea obiectivului pentru 2030 privind clima

1. ABORDAREA CRIZEI CLIMATICE CU O MAI MARE DETERMINARE

Criza climatică rămâne provocarea definitorie a epocii noastre. În ultimii cinci ani s-au înregistrat cele mai mari temperaturi de până acum. În 2019, temperatura medie la nivel mondial crescuse cu 1,1°C peste nivelurile preindustriale. Efectele încălzirii globale sunt incontestabile, fenomene precum seceta, furtunile și alte fenomene meteorologice extreme fiind în creștere. Trebuie să acționăm urgent și susținut pentru a menține sănătatea, prosperitatea și bunăstarea cetățenilor din Europa și din întreaga lume. Rapoartele recente ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitoare la schimbările climatice și la încălzirea globală cu 1,5°C, la suprafața terestră, la oceane și criosferă au subliniat efectele dezastruoase care ar putea apărea dacă schimbările climatice nu vor fi stopate. Cetățenii UE sunt din ce în ce mai îngrijorați și pe bună dreptate. Nouă din zece consideră că schimbările climatice reprezintă un motiv serios de îngrijorare. UE se află în prima linie în lupta mondială împotriva schimbărilor climatice, iar Comisia este hotărâtă să ia măsuri suplimentare acum.

Președinta Comisiei a făcut din Pactul verde european¹ o prioritate politică majoră, cu scopul de a transforma UE într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă. Trebuie să protejăm, să păstrăm și să consolidăm capitalul natural al UE și să protejăm sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor și a efectelor legate de climă și mediu și să creăm condițiile unei transformări favorabile incluziunii, bazată pe o tranziție justă, pentru a nu lăsa pe nimeni deoparte. Astăzi, Comisia angajează întregul nostru continent pe o cale durabilă, pentru ca neutralitatea climatică să devină realitate până în 2050.

În prezent, lumea se confruntă cu o criză în domeniul sănătății cu un impact socioeconomic fără precedent. Acest lucru necesită atenție de urgență, dar eforturile noastre de a aborda o singură criză nu trebuie să accelereze sau să înrăutățească o alta. Amânarea acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice sau suspendarea adoptării unor măsuri nu reprezintă o opțiune pentru Uniunea Europeană. Dacă nu este controlată, criza actuală a schimbărilor climatice va avea consecințe existențiale asupra mediului nostru natural, asupra sănătății și asupra mijloacelor noastre de subzistență, mult mai grave decât consecințele crizei cu care ne confruntăm în prezent în domeniul sănătății. Perturbările economice pe termen lung și consecințele sociale negative care rezultă din lipsa de acțiune ar depăși cu mult costurile investițiilor făcute astăzi în acțiuni ambițioase în domeniul climei.

Răspunsul economic european fără precedent la criza provocată de pandemia de COVID-19 oferă o ocazie unică de a accelera tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, prin investiții pentru a efectua transformarea necesară și a se asigura că aceasta se desfășoară într-un mod just și echitabil din punct de vedere social. Instrumentul „Next Generation EU” și cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027, în valoare combinată de peste 1,8 mii de miliarde EUR, asigură o capacitate de acțiune semnificativă pentru a contribui la realizarea dublei tranziții verzi și digitale la care aspiră Europa. Abordarea eficace a crizei economice, valorificând totodată câștigurile obținute din accelerarea trecerii la o economie nepoluantă și durabilă, presupune ca aceste ambiții să se reflecte, de asemenea, pe deplin în planurile de redresare și reziliență ale statelor membre.

---

¹ COM(2019) 640 final.

În deceniul următor, UE va continua să se bazeze pe un bilanț solid în domeniul politicilor climatice și al creșterii economice paralele. În 2019, emisiile UE, inclusiv absorbțiile, au scăzut cu aproximativ 25 % față de 1990, în timp ce, în aceeași perioadă, economia a crescut cu 62 %. Acest lucru dovedește că putem combate schimbările climatice, asigurând, în același timp, o creștere economică susținută și crearea de locuri de muncă. Evaluarea impactului care însoțește prezenta comunicare demonstrează că o reducere a emisiilor cu 55 % până în 2030, comparativ cu nivelurile din 1990, este atât fezabilă din punct de vedere economic, cât și benefică pentru Europa, cu condiția instituirii unor politici adecvate.

De unul singur, cadrul de politică actual al UE nu ne va permite să atingem obiectivele pentru 2050 și să ne îndeplinim angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris. Previiziunile arată că, dacă doar se continuă punerea în aplicare a legislației aflate acum în vigoare, UE va reduce cu 60 % emisiile de gaze cu efect de seră până în 2050. UE trebuie să își fixeze acum obiective mai ambițioase pentru acest deceniu și să evite să lase un volum mai mare de muncă pentru generațiile viitoare. Cu cât UE ia mai puține măsuri în următorii zece ani, cu atât mai abruptă și mai dificilă va fi traiectoria de reducere a emisiilor după 2030.

Prin urmare, Comisia propune modificarea traiectoriei actuale de reducere a emisiilor pentru a atinge neutralitatea climatică până în 2050 și pentru a reflecta acest lucru în propunerea de Lege europeană a climei.

În evaluarea impactului și în cadrul unui proces amplu de consultare desfășurat în ultimul an, Comisia a examinat în detaliu efectele reducerii emisiilor cu 50 % - 55 % până în 2030, în comparație cu nivelurile din 1990, asupra economiei noastre, a societății și a mediului. Evaluarea impactului a analizat cu atenție combinația de instrumente de politică disponibile și modul în care fiecare sector economic poate contribui la atingerea acestor obiective. O traiectorie echilibrată, realistă și prudentă către neutralitatea climatică până în 2050 necesită un obiectiv de reducere a emisiilor cu 55 % până în 2030.

Prin urmare, prezenta comunicare:

1. prezintă, pentru întreaga Uniune Europeană și la nivelul întregii economii, un obiectiv de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, în comparație cu 1990, de cel puțin 55 %, inclusiv emisiile și absorbțiile;
2. prevede un set de acțiuni necesare în toate sectoarele economice și lansarea unui proces de revizuire a principalelor instrumente legislative pentru a îndeplini acest obiectiv mai ambițios;
3. pregătește terenul pentru o dezbatere publică în toamna anului 2020 cu scopul de a spori contribuția UE la Acordul de la Paris înainte de sfârșitul anului, precum și pentru propunerile legislative detaliate pe care Comisia urmează să le prezinte până în iunie 2021.

UE poate și ar trebui să își stabilească un obiectiv de 55 % pe baza a trei considerente principale.

În primul rând, închiderea unor centrale electrice pe bază de cărbune și depoluarea industriei energointensive au permis reduceri mari de emisii; mai dificilă s-a dovedit a fi reducerea emisiilor provenite din transporturi, agricultură și construcții, domenii în care există provocări specifice. Atingerea neutralității climatice necesită însă o intensificare semnificativă a acțiunilor UE în toate sectoarele. Având în vedere termenele lungi de

execuție în sectoare esențiale, cum ar fi exploatarea terenurilor și transporturile, se impune o intensificare a acțiunilor deja în următorul deceniu; în caz contrar, modificările care vor trebui introduse după 2030 ar urma să aibă loc într-un ritm nerealist de rapid.

În al doilea rând, riscurile dependenței de carbon în deceniul următor sunt prea ridicate. Acest lucru se datorează structurii legislative actuale, precum și unui abordări naturale pe termen scurt în ceea ce privește deciziile economice în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19. Este nevoie urgentă de semnale de investiții mai clare și mai ferme, pentru ca planificarea și deciziile de astăzi în materie de investiții să fie coerente cu tranziția către neutralitatea climatică.

În cele din urmă, datele științifice indică faptul că riscurile climatice se agravează puternic. Rapoartele speciale recente ale IPCC au identificat riscuri mai mari la temperaturi mai scăzute ale punctelor de basculare ale sistemului terestru decât în cel de al 5-lea raport de evaluare, cum ar fi o încetinire a Curentului Golfului sau instabilitatea Groenlandei și a straturilor polare de gheață din Antarctica de Vest. Criza climatică este, de asemenea, legată în mod intrinsec de pierderea biodiversității la nivel mondial, iar soluțiile trebuie să abordeze în mod consecvent ambele provocări. Singura cale de acțiune responsabilă este, prin urmare, să acționăm acum, cât timp avem încă libertatea de a alege modul în care să facem acest lucru, în loc să avansăm foarte încet, până când ar putea fi prea târziu.

Avem responsabilitatea de a acționa în mod decisiv în interesul generațiilor viitoare. Dacă UE demonstrează că se poate face acest lucru, numeroase guverne și cetățeni din întreaga lume vor vedea că o prosperitate în creștere poate fi combinată cu o traiectorie care să limiteze schimbările climatice globale la o valoare cu mult sub 2 °C și să continue eforturile pentru a o limita la 1,5 °C, protejând viitorul planetei noastre. Cu toate acestea, chiar și în cazul unei acțiuni la nivel mondial, o parte din efectele negative ale schimbărilor climatice își vor face în continuare simțită prezența. Acesta este motivul pentru care UE își continuă eforturile de adaptare la schimbările climatice, atât în Europa, cât și la nivel mondial. În cele din urmă, realizarea neutralității climatice în Europa necesită investiții în tehnologii, modele de afaceri, competențe, infrastructuri și schimbări de comportament. Datorită tranziției verzi, economia se va moderniza, va deveni mai inovatoare, mai circulară și mai rezilientă și își va menține competitivitatea și prosperitatea la nivel mondial în anii următori.

2. BENEFICIILE ECONOMICE ȘI SOCIALE ALE STABILIRII UNUI OBIECTIV MAI AMBIȚIOS PRIVIND CLIMA

Pe baza analizei efectuate în cadrul evaluării impactului, Comisia concluzionează că realizarea obiectivului de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 nu numai că ar plasa UE în mod ferm pe calea atingerii neutralității climatice, ci ar face din întreprinderile și industria din UE lideri la nivel mondial. Analiza confirmă, de asemenea, că un obiectiv mai ambițios de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră se poate stabili într-un mod responsabil și echitabil din punct de vedere social. Acest obiectiv poate stimula creșterea economică durabilă și accelera tranziția către o energie curată; în același timp, trebuie abordate consecințele sociale negative, iar atât UE, cât și statele membre vor trebui să implementeze politici adecvate. Realizarea obiectivului de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 ar îmbunătăți, de asemenea, bunăstarea cetățenilor UE, prin beneficii conexe semnificative în ceea ce privește sănătatea, îmbunătățirea calității aerului și reducerea degradării mediului, și ar sprijini puternic redresarea în urma crizei cauzate de pandemia de COVID-19, precum și competitivitatea și reziliența pe termen lung a economiei europene.

Atingerea unui obiectiv de reducere cu 55 % a emisiilor va reprezenta o provocare semnificativă în materie de investiții pentru sectoarele industriei, serviciilor, transporturilor și energiei din UE. Cu toate acestea, dacă vom reuși să răspundem acestei provocări, investițiile vor fi rentabilizate prin faptul că întreprinderile din UE vor putea face față concurenței și cetățenii europeni vor putea prospera. Criza provocată de pandemia de COVID-19 a afectat grav economia UE. Aceasta nu a modificat în mod semnificativ investițiile necesare pentru atingerea obiectivului mai ambițios de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, dar a înrăutățit, probabil, condițiile realizării unor astfel de investiții, situație care trebuie contracarată prin adoptarea unor inițiative politice ferme la nivelul UE și la nivel național. Planul de redresare al UE, însoțit de Mecanismul de redresare și de reziliență, este esențial pentru ca aceste investiții să stea la baza tranziției verzi. În ciuda faptului că se estimează că în 2020 emisiile nete de gaze cu efect de seră vor scădea la 30-35 % sub nivelurile din 1990, se estimează, de asemenea, că, dacă nu se vor adopta măsuri suplimentare, redresarea economică în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 va readuce emisiile la nivelurile anterioare. Criza provocată de pandemia de COVID-19 nu a neutralizat efectele produse de încălzirea globală până în momentul declanșării pandemiei. Pentru a realiza neutralitatea climatică până în 2050, în următorul deceniu va trebui să continuăm să construim noi turbine eoliene, să reducem poluarea în sectoarele industriale și să renovăm clădirile pentru a le face eficiente din punct de vedere energetic și al resurselor. În acest scop, va trebui să creăm condiții pentru ca întreprinderile din UE să ajungă în poziția de lider în dezvoltarea, implementarea și comercializarea de soluții cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Va trebui să ne asigurăm că mobilitatea continuă fie cu mult mai curată, cu mai multe vehicule cu emisii zero care să le înlocuiască pe cele convenționale, cu o dezvoltare puternică a transportului public și cu o utilizare mai frecventă a modurilor de transport durabile și a soluțiilor multimodale printr-o gamă largă și bine integrată de opțiuni de mobilitate curată. Tehnologiile digitale vor fi esențiale pentru asigurarea faptului că UE atinge neutralitatea climatică și își consolidează competitivitatea la nivel mondial. Va trebui ca tranziția verde și cea digitală să se susțină reciproc.

Bugetul multianual al UE, împreună cu instrumentul „Next Generation – EU”, va aloca cel puțin 30 % din resursele sale cheltuielilor pentru climă, iar toate cheltuielile vor fi în conformitate cu Acordul de la Paris și vor respecta principiul de „a nu face rău”. Planurile naționale de redresare și de reziliență și cheltuielile aferente vor trebui să contribuie în mod efectiv la dubla tranziție verde și digitală sau la abordarea provocărilor care rezultă din acestea. Utilizarea precis direcționată a acestor fonduri poate duce la investiții masive din partea sectorului privat. Trebuie să combinăm cheltuielile de redresare cu acțiuni ambițioase în domeniul climei pentru a evita irosirea banilor și deprecierea activelor, care generează nevoi noi în materie de resurse. Pe scurt, într-o perioadă în care lichiditățile sunt din ce în ce mai rare, nu ar trebui să investim, din reflex, în vechea economie cu o amprentă ridicată a emisiilor de dioxid de carbon, ci să încurajăm investițiile în tehnologii inovatoare și cu emisii reduse de dioxid de carbon, astfel încât Europa să devină o economie modernă și verde. Trebuie să salvăm locuri de muncă și să creăm noi locuri de muncă și venituri nu doar pentru câteva luni sau pentru câțiva ani, ci pentru mai multe decenii.

Redresarea și ecologizarea economiei noastre pot beneficia, de asemenea, de pe urma politicilor structurale și a reformelor de politică menite să stimuleze concurența pe piețele de produse, să abordeze concordanța competențelor și să ofere educația și formarea necesare.

O caracteristică esențială a tranziției verzi este îmbunătățirea capitalului social al UE, care necesită investiții inițiale mai mari, cu economii aferente de combustibil care, în

timp, vor acoperi investițiile inițiale. Investițiile în energie trebuie să crească. Anual, în perioada 2021-2030, UE va trebui să investească cu 350 de miliarde EUR mai mult decât în perioada 2011-2020, ceea ce reprezintă o creștere de aproximativ 90 de miliarde EUR pe an față de investițiile necesare pentru atingerea obiectivelor actuale privind clima și energia pentru 2030. Pe lângă sprijinul public, inițiativa privind finanțarea durabilă va orienta investițiile private către redresarea verde. Taxonomia UE, standardele UE privind obligațiunile verzi și indicii de referință pentru activitățile climatice vor fi instrumente esențiale pentru a apropia finanțarea de nevoile economiei reale.

Având în vedere piața noastră internă vastă, accelerarea tranziției va contribui la modernizarea întregii economii a UE, sporind oportunitățile de a ocupa poziția de lider în domeniul tehnologiilor curate și de a obține un avantaj competitiv pe piețele mondiale. Dezvoltarea de noi lanțuri de valori și extinderea altora vor îmbunătăți, de asemenea, autonomia strategică deschisă a ecosistemelor industriale ale Europei. Acest lucru va contribui la trecerea la o economie cu adevărat circulară, care, împreună cu digitalizarea, se va afla în centrul modernizării necesare pentru îmbunătățirea eficienței și a rezilienței globale a economiei europene.

Cetățenii noștri doresc să trăiască într-o Europă modernă, durabilă, echitabilă și rezilientă. Ei sunt parteneri esențiali în lupta împotriva schimbărilor climatice, pe care o pot susține prin mobilizare politică și alegerile pe care le fac în calitate de consumatori. Cetățenii pot contribui în mare măsură la decarbonizare, prin luarea de decizii de cumpărare mai sustenabile și prin alegeri privind stilul de viață, dar trebuie să beneficieze de informații care pot fi puse în practică și fiabile.

Clădirile și transporturile sunt, împreună cu industria, principalii utilizatori de energie și principala sursă de emisii. Decarbonizarea atât a cererii, cât și a ofertei de energie este esențială pentru atingerea neutralității climatice și se poate realiza efectiv, sporind în același timp bunăstarea cetățenilor noștri în privința transporturilor și a locuințelor.

Stabilirea unui obiectiv mai ambițios pentru 2030 privind clima în sectorul clădirilor poate și ar trebui să fie echitabilă și justă din punct de vedere social. De exemplu, gospodăriile cu venituri mici au cheltuieli mai mari cu încălzirea în comparație cu gospodăriile mai bogate. Combustibilii foarte poluanți, cum ar fi cărbunele, sunt, de asemenea, mai des folosiți în gospodăriile cu venituri mai scăzute și cu precădere în anumite regiuni din Europa. Aceste gospodării pot fi afectate mai mult de tranziție, în special dacă emisiile de dioxid de carbon devin mai costisitoare, iar soluțiile cu emisii reduse de carbon nu le sunt accesibile. Pentru a evita efectele negative asupra consumatorilor vulnerabili, politicile sociale și cele privind eficiența energetică sunt importante pentru a viza renovarea caselor acestora și a ține sub control impactul acestor politici asupra facturilor de încălzire și electricitate ale consumatorilor respectivi.

Renovarea clădirilor europene nu doar reduce facturile la energie și emisiile de gaze cu efect de seră, ci și îmbunătățește condițiile de trai și creează locuri de muncă la nivel local. Următorul val de renovare va aborda dubla provocare a eficienței energetice și a costului abordabil în sectorul construcțiilor. Acesta va viza clădirile cu cele mai slabe performanțe și combaterea sărăciei energetice, precum și clădirile publice, în special școlile, spitalele și unitățile de îngrijire. În etapa de renovare, va trebui să se acorde o atenție deosebită finanțării investițiilor inițiale și capacității gospodăriilor de a le gestiona. În special, va trebui acordat un sprijin specific pentru investițiile în eficiența energetică a gospodăriilor cu venituri mai scăzute și pentru locuințele sociale. Prin urmare, trebuie să elaborăm politici, să alocăm resurse bugetare și să propunem modalități diferite și inovatoare de a organiza ecologizarea locuințelor și mobilitatea,

ajutând în același timp grupurile sociale vulnerabile. Evaluarea impactului realizată de Comisie arată că o reducere cu 55 % a emisiilor, generată prin utilizarea sporită a stabilirii de tarife pentru emisiile de carbon și cuplată cu redistribuirea veniturilor către gospodăriile cu venituri scăzute, poate atenua impactul asupra veniturilor acestor gospodării și, în același timp, poate stimula trecerea la tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon. Un transport privat și public care să fie nepoluant și eficient va aduce beneficii majore cetățenilor și comunităților. Creșterea ponderii modale a transportului public și a mobilității active, în special a mersului pe jos și cu bicicleta, precum și a mobilității automatizate, conectate și multimodale, combinată cu standarde mai stricte privind emisiile de poluanți atmosferici și de CO₂ pentru vehicule, va duce la o scădere drastică a poluării cauzate de transporturi, în special în orașe.

Cetățenii noștri au mult de câștigat din acțiunile ambițioase și decisive de combatere a schimbărilor climatice. Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră îmbunătățește condițiile de trai și sănătatea, poate duce la crearea de locuri de muncă și reduce facturile la energie.

Politicile în domeniul schimbărilor climatice și al energiei sprijină politicile în materie de aer curat, îmbunătățind sănătatea cetățenilor UE. Acest lucru este important în special într-o serie de state membre din Europa Centrală și de Est care se confruntă cu niveluri de poluare relativ ridicate. Realizarea obiectivului de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră ar putea contribui la reducerea în continuare a poluării atmosferice, ajungându-se la o reducere totală de 60 % până în 2030, comparativ cu 2015. Astfel, costurile efectelor nocive asupra sănătății ar scădea, în comparație cu nivelurile din 2015, cu cel puțin 110 miliarde EUR. Intensificarea acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice ar reduce, în plus, costurile de control al poluării atmosferice cu cel puțin 5 miliarde EUR în 2030 și ar contribui la atenuarea altor probleme de mediu, cum ar fi acidifierea.

În ceea ce privește alimentele și agricultura, evaluarea impactului arată că, până în 2030, reducerile emisiilor generate de schimbarea opțiunilor consumatorilor în favoarea unei alimentații sănătoase ar putea avea aceeași amploare ca opțiunile tehnice disponibile pentru reducerea emisiilor în acest sector². În conformitate cu Strategia „De la fermă la consumator”³, consumatorii ar trebui să beneficieze de sprijin în alegerea unor alimente și regimuri alimentare durabile și sănătoase. Acest lucru nu numai că ar ajuta sectorul agricol și sectorul alimentar să reducă emisiile, ci ar îmbunătăți, de asemenea, sănătatea consumatorilor și ar reduce costurile legate de sănătate pentru societate, precum și risipa alimentară.

Creșterea nivelului de ambiție în domeniul climei în domeniile de mai sus poate avea efecte pozitive asupra PIB-ului și a ocupării totale a forței de muncă în UE. Evaluarea impactului indică faptul că, în special în situațiile în care performanțele economice sunt sub capacitate, PIB-ul va crește ca urmare a investițiilor legate de creșterea nivelului de ambiție în domeniul climei. În mod similar, utilizarea veniturilor obținute din tarifarea carbonului în general ar putea duce la o reducere a impozitării veniturilor salariale, cu efecte pozitive asupra ocupării forței de muncă. Investițiile într-o economie modernă și circulară vor contribui la asigurarea unor noi locuri de muncă verzi durabile într-o lume afectată de constrângeri climatice.

---

² O scădere puternică a consumului de produse de origine animală ar putea reduce emisiile cu peste 30 de milioane de tone până în 2030.

³ COM(2020) 381 final.

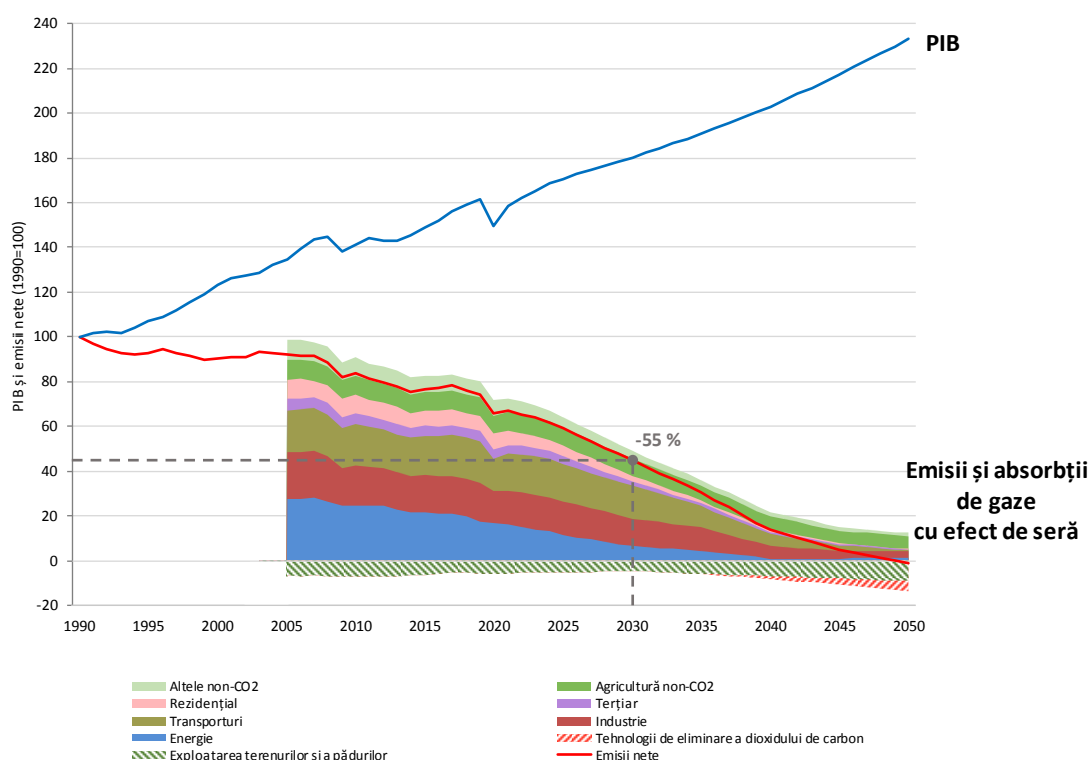
Nu toate statele membre, sectoarele și gospodăriile încep tranziția către neutralitatea climatică din același punct și nici dispun de aceeași capacitate de a răspunde provocărilor legate de tranziție. Este probabil că un obiectiv climatic mai ambițios este mai dificil de îndeplinit în statele membre și în regiunile cu o pondere mai mare a combustibililor fosili în mixul energetic, cu emisii mai mari de gaze cu efect de seră, cu o mai mare intensitate energetică și cu un PIB mai mic pe cap de locuitor. Anumite sectoare și regiuni cu emisii ridicate de dioxid de carbon, ale căror economii depind, în mare parte, de ele, vor fi supuse unor transformări substanțiale. Vor trebui abordate aspecte legate de distribuție, pentru a se asigura că nimeni nu este lăsat deoparte. Vor fi necesare competențe noi și actualizate, fapt care va sublinia necesitatea de a investi în continuare în învățarea pe tot parcursul vieții, utilizând toate instrumentele posibile și asigurând existența unei forțe de muncă diverse și favorabile incluziunii. În regiunile în care industriile cu emisii ridicate de dioxid de carbon au în prezent o importanță sporită, sunt necesare politici și investiții specifice, care să beneficieze de sprijinul Mecanismului pentru o tranziție justă.

Ca urmare a acestor tranziții, sistemul energetic al UE va fi mult mai sigur și mai rezilient. Combustibilii fosili, deși stau la baza modului nostru de viață de peste 150 de ani, sunt expuși la volatilitatea prețurilor combustibililor și la întreruperi ale aprovizionării. Peste jumătate din necesarul de energie al UE este acoperit de importuri. Energia din surse regenerabile generată în UE reduce această expunere, fapt ce duce la o mai mare securitate a aprovizionării. Se estimează că importurile nete de energie vor scădea cu peste un sfert în perioada 2015-2030. Creșterea nivelului de ambiție în materie de climă de la obiectivul actual pentru 2030 la 55 % și realizarea neutralității climatice până în 2050 ar duce la economisirea a 100 de miliarde EUR din factura de import a UE în perioada 2021-2030 și până la 3 000 de miliarde EUR până în 2050.

Pe scurt, stabilirea unor obiective UE mai ambițioase în materie de climă pentru 2030 generează atât oportunități economice, cât și un mediu mai curat și mai sănătos pentru cetățenii noștri, pe măsură ce ne îndreptăm către realizarea neutralității climatice până în 2050. Aceste obiective mai ambițioase corespund dorințelor cetățenilor și ale părților interesate, conform răspunsurilor la procesul de consultare publică organizat de Comisie pentru această inițiativă, și permit autorităților regionale și locale să participe și să beneficieze de tranziția verde. Acestea asigură locuri de muncă durabile, îmbunătățesc securitatea, reziliența și independența energetică a UE, stimulează inovarea și pun o bază solidă pentru prosperitatea economică.

Figura 1: Traiectoria UE către o prosperitate economică durabilă și neutralitate climatică, 1990-2050

Deși orice schimbare structurală va pune probleme, analiza arată că, în ansamblu, economia și cetățenii vor beneficia de pe urma acestor investiții, având în vedere în special consecințele grave ale lipsei de acțiune. De exemplu, pentru gospodăriile cu venituri reduse și pentru sectoarele dependente de combustibili fosili și cele energointensive, care vor fi afectate în mod deosebit, politicile specifice vor trebui să promoveze tranziția justă. În acest fel, Europa va crea un exemplu practic pentru toate celelalte regiuni din întreaga lume, arătând că, prin îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris, vom trăi într-o lume mai prosperă, mai echitabilă, mai rezilientă și mai sănătoasă. În acest sens, impactul economic va fi mai favorabil dacă instrumentele de reglementare vor permite obținerea unor semnale de preț adecvate și o reorientare fiscală, veniturile obținute din tarifarea carbonului fiind utilizate pentru reducerea impozitelor care cauzează denaturări sau pentru investiții în inovare și modernizare către o economie verde.

3. ACȚIUNI AMBIȚIOASE ÎN TOATE SECTOARELE ECONOMIEI UE

Atingerea obiectivului de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră va necesita acțiuni în toate sectoarele, astfel cum se arată în graficul de mai sus. O tranziție neutră din punct de vedere climatic poate fi realizată numai dacă vom contribui cu toții la realizarea acestui obiectiv.

Emisiile de CO₂ provenite din arderea combustibililor fosili sunt cea mai importantă sursă de emisii de gaze cu efect de seră din UE. Împreună cu emisiile fugitive, altele decât CO₂, din sistemul energetic, acestea reprezintă puțin peste 75 % din emisiile de gaze cu efect de seră din UE. Acest lucru subliniază rolul central al sistemului energetic în

tranziția către o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei. Acest sistem va trebui să fie complet decarbonizat, însă va trebui respectată neutralitatea tehnologică.

Majoritatea celorlalte emisii sunt emisiile de CO₂ de proces din industrie și alte emisii, în afara celor de CO₂, provenite din agricultură și deșeuri. Reducerea pe cât posibil a tuturor emisiilor va fi esențială pentru a limita necesitatea echilibrării celorlalte emisii pentru a deveni neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei. În acest context, sectorul UE al exploatarei terenurilor este deosebit de important, având în vedere că, în prezent, acesta oferă cea mai mare sursă de absorbții nete de CO₂ din atmosferă care pot fi influențate de om. De asemenea, datorită utilizării pe scară largă a tehnologiilor digitale, există mai multe posibilități, ceea ce ar putea contribui la reducerea considerabilă a emisiilor totale⁴.

Pe baza analizei efectuate în cadrul evaluării impactului, Comisia a ajuns la concluzia că, datorită următoarelor contribuții din partea diferitelor sectoare, vom putea atinge o reducere de 55 % a emisiilor până în 2030 într-un mod responsabil.

Transformarea sistemului energetic, inclusiv a clădirilor, a transporturilor și a industriei

Pentru a atinge obiectivul de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră, clădirile și producerea de energie electrică pot genera reduceri foarte importante ale emisiilor, mai eficiente din punctul de vedere al costurilor, de 60 % și mai mult comparativ cu 2015. Pătrunderea rapidă a energiei din surse regenerabile, care devine cea mai rentabilă sursă de energie electrică, aplicarea principiului „eficiența energetică înainte de toate”, electrificarea și integrarea sistemelor energetice vor stimula schimbarea în ambele sectoare.

Până în 2030, se preconizează că ponderea producției de energie electrică din surse regenerabile a UE va fi cel puțin dublă față de nivelul actual de 32 %, ajungând la aproximativ 65 % sau mai mult. Extinderea producției de energie electrică din surse regenerabile va oferi multe oportunități pentru valorificarea deplină a surselor regenerabile europene de energie, de exemplu a energiei eoliene offshore. Sursele regenerabile de energie vor duce la un grad ridicat de descentralizare care le va oferi consumatorilor posibilitatea de a se implica, prosumatorilor de a produce, a utiliza și a face schimb de energie, iar comunităților locale, în special celor din mediul rural, de a încuraja investițiile locale în surse regenerabile de energie. Acest lucru înseamnă și crearea de noi locuri de muncă la nivel local.

Utilizarea energiei electrice din surse regenerabile oferă o oportunitate majoră pentru decarbonizarea altor sectoare, cum ar fi încălzirea și răcirea clădirilor și industria. Evaluarea impactului subliniază că energia din surse regenerabile pentru încălzire și răcire va atinge o rată de pătrundere pe piață de aproximativ 40 % în 2030. Pe lângă utilizarea directă a energiei din surse regenerabile și a electrificării, va trebui, de asemenea, ca hidrogenul regenerabil să înlocuiască combustibilii fosili în anumite procese industriale cu un nivel ridicat de emisii de dioxid de carbon, de exemplu ca materie primă pentru anumite procese chimice, și să producă căldură la temperatură înaltă.

---

⁴ <https://www.weforum.org/agenda/2019/01/why-digitalization-is-the-key-to-exponential-climate-action/>

Sectorul construcțiilor, responsabil în prezent de 40 % din energia finală și de 36 % din emisiile de gaze cu efect de seră din UE, are un mare potențial de reducere a emisiilor, într-un mod rentabil. Astăzi, aproximativ 75 % din parcul imobiliar al UE este ineficient din punct de vedere energetic⁵. Multe locuințe sunt încă încălzite cu sisteme învechite care utilizează combustibili fosili poluanți, cum ar fi cărbunele și petrolul. Pentru a valorifica pe deplin acest potențial de îmbunătățire, ar trebui ca rata de renovare, care este de aproximativ 1 % în prezent, să se dubleze măcar până în 2030. Trebuie accelerate puternic renovările profunde care vizează îmbrăcămintea clădirilor, digitalizarea inteligentă și, totodată, integrarea energiei din surse regenerabile.

Sectorul transporturilor a avut cea mai mică pondere de energie din surse regenerabile în 2015, și anume doar 6 %⁶. Până în 2030, această pondere trebuie să crească, ajungând la aproximativ 24 % prin dezvoltarea și utilizarea în continuare a vehiculelor electrice, a biocarburanților avansați și a altor combustibili din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, ca parte a unei abordări holistice și integrate. Garantarea accesului la baterii va fi esențială pentru lansarea vehiculelor electrice, în timp ce hidrogenul curat va avea o importanță crucială pentru decarbonizarea transportului cu vehicule grele și, prin intermediul instrumentelor sale derivate, în sectorul aviatic și maritim. Decarbonizarea combinației de combustibili folosiți pentru transporturi până în 2050 va fi, de asemenea, sprijinită printr-o mai mare utilizare a mijloacelor de transport feroviar și a altor moduri de transport durabile, cum ar fi căile navigabile interioare și transportul maritim pe distanțe mici, în special pentru transportul de marfă.

Creșterea preconizată a utilizării bioenergiei până în 2030 este limitată în comparație cu situația actuală. Pentru a se asigura că exploatarea terenurilor ca absorbant de carbon se poate consolida și îmbunătăți în continuare, biomasa pentru utilizarea energiei în UE ar trebui să fie produsă în mod durabil, iar impactul asupra mediului ar trebui redus la minimum. Pentru a limita impactul asupra biodiversității, utilizarea copacilor întregi și a culturilor alimentare și furajere pentru producerea de energie – produse în UE sau importate – ar trebui să fie redusă la minimum. Orice intensificare nesustenabilă a exploatării forestiere în scopul bioenergiei ar trebui evitată. În schimb, producția de bioenergie ar trebui să provină dintr-o mai bună utilizare a deșeurilor și a reziduurilor de biomasă și dintr-o cultivare durabilă a culturilor energetice, care să înlocuiască mai degrabă producția de biocombustibili de primă generație produși din culturi alimentare și să respecte criteriile de durabilitate prevăzute în Directiva privind energia din surse regenerabile. Promovarea gestionării durabile a pădurilor, o asigurare riguroasă a respectării legislației existente și o punere în aplicare mai rapidă a criteriilor de durabilitate prevăzute în Directiva privind energia din surse regenerabile pot juca un rol esențial în această privință, în paralel cu analiza planificată și cu posibila revizuire a acestei directive.

Evaluarea impactului realizată de Comisie indică faptul că, în 2030, consumul de energie finală și primară va fi și mai redus, realizându-se economii de 36-37 % pentru consumul final de energie (energia totală consumată de utilizatorii finali) și de 39-41 % pentru consumul de energie primară (energia totală utilizată pentru a satisface necesitățile energetice finale, de exemplu gazele utilizate pentru producerea de energie electrică). Această reducere va necesita politici care să abordeze obstacolele care nu au o natură economică și obstacolele locale. De exemplu, standardele UE privind eficiența

---

⁵ Clădirile noi consumă astăzi doar jumătate din energia pe care o consumă clădirile obișnuite din anii 1980. Aproximativ 35 % din clădirile din UE au peste 50 de ani.

⁶ Calculată în conformitate cu metodologia prevăzută în Directiva 2018/2001/CE.

produselor au redus deja cu aproximativ 15 % nevoile energetice pentru produsele în cauză și au redus cu 7 % emisiile totale de gaze cu efect de seră din UE, creând în același timp sute de mii de locuri de muncă suplimentare⁷. Acțiunile de acest fel vor trebui intensificate.

Atingerea obiectivului de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră va conduce la un mix energetic nou și mai ecologic. Până în 2030, consumul de cărbune ar urma să scadă cu peste 70 % în comparație cu 2015, petrolul cu peste 30 %, iar gazele cu peste 25 %. În schimb, ponderea energiei din surse regenerabile ar crește. Până în 2030, aceasta ar urma să ajungă la 38 - 40 % din consumul final brut. În ansamblu, acest lucru ar conduce la o traiectorie echilibrată către neutralitatea climatică până în 2050.

Unele sectoare au un potențial de reducere a emisiilor până în 2030 mai mic, dar semnificativ și eficient din punctul de vedere al costurilor. În prezent, transportul rutier reprezintă o cincime din emisiile de gaze cu efect de seră ale UE, emisiile din acest sector crescând cu peste un sfert din 1990 până acum. Transportul rutier ar putea înregistra o scădere a emisiilor de doar aproximativ 20 % între 2015 și 2030, ceea ce subliniază faptul că acest sector va trebui să acorde o atenție sporită intensificării eforturilor de decarbonizare.

Toate sectoarele transporturilor – rutier, feroviar, aerian și maritim – vor trebui să contribuie la efortul de reducere de 55 %. O combinație inteligentă, îmbinând îmbunătățirea eficienței vehiculelor/navelor/aeronevelor, de schimbări ale mixului energetic, utilizarea pe scară mai largă a modurilor de transport durabile și a soluțiilor multimodale, digitalizarea pentru gestionarea inteligentă a traficului și a mobilității, tarifarea rutieră și alte stimulente, poate reduce emisiile de gaze cu efect de seră și, în același timp, poate contribui la reducerea semnificativă a poluării fonice și la îmbunătățirea calității aerului. În plus, noile servicii de mobilitate durabilă și utilizarea sporită a serviciilor existente de transport urban cu autobuzul și trenul pot reduce emisiile, congestiunea traficului și poluarea, îmbunătățind totodată siguranța rutieră, în special în zonele urbane. Viitoarea strategie pentru o mobilitate durabilă și inteligentă va permite acestui sector să stăpânească dubla tranziție verde și digitală, prin construirea unui sistem de transport rezilient și sustenabil pentru generațiile viitoare.

Pentru a realiza neutralitatea climatică și pentru a se asigura că sectoarele în care reducerea emisiilor este mai greu de realizat au acces la cantități suficiente de combustibili din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, autoturismele convenționale vor trebui să fie înlocuite treptat cu vehicule cu emisii zero, iar serviciile de transport în comun durabile ar trebui utilizate mai mult. Conform evaluării impactului, se preconizează că nivelurile de reducere din 2030 vor corespunde unei scăderi cu aproximativ 50 % a emisiilor de CO₂ pe kilometru pentru autoturisme, în comparație cu obiectivele pentru 2021. Producția și vânzările de vehicule electrice sunt deja în plină creștere, iar hidrogenul promite noi moduri de propulsie, în special pentru camioanele de mare tonaj, indicând că acesta este un scenariu realist.

Atât sectorul aviației, cât și cel maritim vor trebui să își intensifice eforturile de îmbunătățire a eficienței aeronevelor, a navelor și a operațiunilor acestora, precum și să intensifice utilizarea combustibililor obținuți din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon produse în mod durabil. Acest lucru va fi evaluat mai în detaliu în contextul inițiativei ReFuelEU în domeniul aviației și al inițiativei FuelEU în domeniul

---

⁷ Raportul de contabilizare a impactului proiectării ecologice, în curs de elaborare.

maritim, care au ca scop intensificarea producției și a utilizării de combustibili alternativi durabili pentru aceste sectoare. Dezvoltarea și implementarea tehnologiei necesare trebuie să aibă loc deja până în 2030, în pregătirea unei schimbări mult mai rapide după anul respectiv.

În mod similar, industria poate înregistra reduceri ale emisiilor de până la aproximativ 25 % până în 2030 comparativ cu 2015. Bunele practici pot reduce și mai mult emisiile de gaze cu efect de seră, îmbunătățind astfel eficiența globală, prin utilizarea căldurii reziduale și prin creșterea electrificării prin îmbunătățiri treptate continue. Cu toate acestea, pentru ca industria să se decarbonizeze cu adevărat după 2030, în acest deceniu vor trebui dezvoltate și testate la scară tehnologii și concepte de afaceri cu emisii zero sau foarte scăzute de carbon, inclusiv integrarea sistemelor, accesul la resurse durabile și circularitate crescută, electrificarea termică cu un nivel mediu și ridicat, hidrogenul și captarea, utilizarea și stocarea carbonului. Pentru a accelera acest demers, pentru a facilita dezvoltarea unui sprijin adecvat bazat pe cerere și ofertă pentru tehnologiile cu emisii zero sau cu emisii foarte scăzute de dioxid de carbon și pentru a crea piețe pentru produse cu emisii scăzute de carbon, ar trebui dezvoltate sistemele de certificare ale UE bazate pe performanța în materie de gaze cu efect de seră pentru materialele de bază cu emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru absorbțiile de dioxid de carbon⁸. În plus, datorită modificării normelor și practicilor în materie de guvernanta corporativă, inclusiv în ceea ce privește finanțarea durabilă, proprietarii și administratorii de întreprinderi vor acorda prioritate obiectivelor de sustenabilitate în acțiunile și strategiile lor.

Pentru ambele sectoare este esențială o infrastructură adecvată pentru maximizarea beneficiilor tranziției către o energie curată și pentru utilizarea de combustibili și materii prime alternative, fără emisii. Rețelele de termoficare, conductele de hidrogen, infrastructura de reîncărcare cu energie electrică și de realimentare cu hidrogen sunt exemple de infrastructuri care vor trebui dezvoltate și vor necesita o planificare atentă.

Alte emisii în afara celor de CO₂

Alte emisii în afara celor de CO₂ – emisiile de metan, protoxid de azot și gazele fluorurate – reprezintă aproape 20 % din emisiile de gaze cu efect de seră generate de UE. Până în 2030, acestea pot fi reduse în mod eficace cu până la 35 % în comparație cu 2015.

Sectorul energetic prezintă cel mai mare potențial de reduceri suplimentare cu costuri reduse, dincolo de politicile existente, în special prin evitarea emisiilor fugitive de metan din producția și transportul de petrol, gaze și cărbune. Aceste aspecte vor fi abordate, printre altele, în viitoarea strategie privind metanul.

Se așteaptă ca sectorul deșeurilor să își reducă drastic emisiile deja în cadrul politicilor existente, în special datorită obligației de colectare separată a deșeurilor biologice începând cu 2024 și interzicerii depozitării deșeurilor biologice. Reducerile vor depinde în mare măsură de asigurarea respectării integrale a legislației existente. În plus, tratarea apelor uzate prezintă un potențial suplimentar de reducere eficace din punctul de vedere al costurilor, în special printr-o mai bună gestionare a nămolurilor de epurare. Transformarea deșeurilor în resurse reprezintă o parte esențială a închiderii buclei într-o economie circulară, prin reducerea emisiilor de-a lungul întregului lanț valoric industrial.

---

⁸ A se vedea, de asemenea, Planul de acțiune privind economia circulară [COM (2020) 98 final].

Majoritatea acestor emisii provin din sectorul agricol. În ultimii ani, declinul acestor emisii a stagnat și, în unele cazuri, emisiile chiar au crescut. În condiții normale, se preconizează că, în cel mai bun caz, acestea vor scădea încet până în 2030. Deși nu pot fi eliminate niciodată în totalitate în cadrul opțiunilor tehnologice și de gestionare existente, aceste emisii pot fi reduse în mod semnificativ, asigurându-se în același timp securitatea alimentară în UE. Utilizarea eficientă a îngrășămintelor, adoptarea agriculturii de precizie, creșterea animalelor în condiții mai sănătoase, implementarea digestiei anaerobe producătoare de biogaz și valorificarea deșeurilor organice sunt exemple de tehnologii existente. Opțiunile alternative permițând accelerarea creșterii producției durabile de crustacee și de alge ar putea produce proteine cu o amprentă redusă de emisii de gaze cu efect de seră. În plus, prin adaptarea modului în care este gestionată exploatarea terenurilor și prin cultivarea plantelor perene pe terenuri cultivate într-un mod durabil pentru utilizarea biomasei recoltate în clădiri, industrie și energie, agricultura poate contribui într-o mare măsură la decarbonizarea altor sectoare.

Sectorul exploatării terenurilor

Natura este un aliat vital în lupta împotriva schimbărilor climatice și combaterea pierderii biodiversității. Aceasta reglează clima, iar soluțiile bazate pe natură vor fi esențiale pentru reducerea emisiilor și pentru adaptarea la schimbările climatice. Refacerea și consolidarea absorbantului natural de carbon – capacitatea de absorbție a CO₂ de către mediul nostru natural, cum ar fi copacii – sunt esențiale pentru realizarea obiectivelor noastre privind clima.

Sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii (LULUCF) din UE emite gaze cu efect de seră, dar și absoarbe în același timp CO₂ din sol și din biomasă. Per total, acesta a fost un absorbant net semnificativ în trecut. Cu toate acestea, în ultimii ani, absorbantul UE de carbon a fost pus sub presiune din cauza creșterii utilizării economice și a efectelor adverse ale schimbărilor climatice. Deși în cele două decenii din 1990 până în 2010 s-a extins de la un absorbant net de aproximativ 250 de milioane de tone echivalent CO₂ la peste 300 de milioane de tone echivalent CO₂, acesta a înregistrat pierderi semnificative în ultimii cinci ani. Aceasta a dus la o reducere a absorbantului de carbon la 263 de milioane de tone echivalent CO₂ în 2018. Acest lucru subliniază riscul pentru amplexarea absorbantului de carbon, care are o importanță crucială pentru atingerea, până în 2050, a obiectivului de zero emisii nete de gaze cu efect de seră.

Practicile neschimbate de exploatare a terenurilor și recoltarea intensivă, în parte cauzate de efectele claselor de vârstă ale pădurilor gestionate ajunse la maturitate, nivelul absorbantului ar putea scădea și mai mult, până la 225 de milioane de tone echivalent CO₂ până în 2030. Pentru absorbantul de carbon există riscuri semnificative ale unor efecte negative din ce în ce mai mari provocate de pericolele naturale, cum ar fi incendiile și dăunătorii, din cauza unui climat în schimbare, precum și de creșterea cererii economice de biomasă forestieră, care afectează, de asemenea, în mod negativ biodiversitatea.

Avem nevoie de un absorbant de carbon din ce în ce mai mare pentru ca UE să atingă neutralitatea climatică până în 2050. Pentru a inversa tendința actuală, este necesară o acțiune semnificativă pe termen scurt, având în vedere perioadele lungi de execuție, în special în sectorul forestier. Aceasta include o mai bună protecție a pădurilor și asigurarea respectării protecției acestora, consolidarea gestionării durabile a pădurilor, precum și reîmpădurirea și împădurirea și îmbunătățirea gestionării solului, inclusiv prin refacerea zonelor umede, a turbăriilor și a terenurilor degradate, în conformitate cu

Strategia în domeniul biodiversității⁹ și contribuția la îndeplinirea obiectivelor acesteia. În plus, o reorientare spre o producție mai mare de biomasă lemnoasă pe terenurile cultivate într-un mod durabil, inclusiv ca materie primă pentru biogazul și biocombustibilii avansați, ar putea ameliora situația. În evaluarea impactului se estimează că, dacă va fi pusă în aplicare rapid în următorii ani, aceasta ar putea deja să inverseze tendința actuală de diminuare a absorbantului UE până în 2030, aducându-l din nou la niveluri de peste 300 de milioane de tone echivalent CO₂.

4. ACTUALIZAREA CADRULUI DE POLITICĂ PRIVIND CLIMA ȘI ENERGIA PENTRU 2030

Analiza efectuată în cadrul evaluării impactului a analizat modificările ample care ar putea fi eventual aduse actualului cadru de politică pentru a declanșa contribuțiile sectoriale identificate mai sus și care pot fi realizate numai printr-o abordare guvernamentală globală. Principalele elemente sunt rezumate în paginile următoare. În lunile următoare se vor efectua evaluări ale impactului și consultări publice specifice pentru a determina cu exactitate modificările legislative pe care Comisia intenționează să le propună în iunie 2021 pentru a sprijini cadrul consolidat de politici privind clima și energia pentru 2030 și impactul lor cumulat asupra economiei europene. Acestea vor trebui să evalueze impactul distributiv și efectul asupra competitivității, specifice diferitelor sectoare, prin explorarea unor soluții specifice fezabile.

UE își pune în aplicare actualul obiectiv pentru 2030 privind clima, constând în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 % prin intermediul a trei elemente-cheie ale legislației privind clima:

- Directiva privind sistemul de comercializare a certificatelor de emisii¹⁰, care stabilește un sistem de plafonare și comercializare pentru instalațiile mari din sectorul industrial și al energiei și din sectorul aviației, pentru a reduce emisiile cu 43 % până în 2030, comparativ cu nivelurile din 2005;
- Regulamentul privind partajarea eforturilor (ESR)¹¹, cu modalități obligatorii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul statelor membre pentru emisiile rămase, reprezentând o reducere de 30 % până în 2030 în comparație cu 2005;
- Regulamentul privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura (LULUCF)¹² obligă statele membre să se asigure că absorbantul net de carbon legat de exploatarea terenurilor nu se deteriorează comparativ cu modul în care ar fi evoluat dacă practicile existente de gestionare a utilizării terenurilor ar continua.

Legislația și politicile în domeniul energiei, care stabilesc obiective obligatorii pentru UE până în 2030, și anume cel puțin 32 % pentru sursele de energie regenerabile în mixul energetic al UE și cel puțin 32,5 % pentru eficiența energetică, sunt, de asemenea, instrumente esențiale care contribuie la realizarea acestui obiectiv. Directiva privind energia din surse regenerabile (RED II)¹³, Directiva privind eficiența energetică¹⁴ și

---

⁹ COM(2020) 380 final.

¹⁰ Directiva (UE) 2018/410 de modificare a Directivei 2003/87/CE.

¹¹ Regulamentul (UE) 2018/842.

¹² Regulamentul (UE) 2018/841.

¹³ Directiva (UE) 2018/2001.

¹⁴ Directiva (UE) 2018/844.

Regulamentul privind governanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice¹⁵ înscriu aceste obiective în legislație, iar legislația sectorială, cum ar fi Directiva privind proiectarea ecologică¹⁶ și Directiva europeană privind performanța energetică a clădirilor¹⁷ contribuie la acest lucru. Un set cuprinzător de politici sectoriale, în special în domeniul transporturilor, contribuie, de asemenea, la realizarea obiectivului.

Previiziunile actuale indică faptul că, în cazul în care politicile actuale sunt puse în aplicare pe deplin, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră¹⁸ până în 2030 va fi de aproximativ 45 % în comparație cu nivelurile din 1990, excluzând emisiile și absorbțiile legate de exploatarea terenurilor, și de aproximativ 47 % incluzând exploatarea terenurilor. Cu toate acestea, este clar că, deși obiectivele actuale în materie de energie ar trebui să ne permită să ne depășim obiectivul actual de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, acest lucru nu ar fi suficient pentru atingerea obiectivului de reducere cu 55 % a acestor emisii. Pentru a realiza acest obiectiv, trebuie revizuite atât legislația privind clima, cât și politicile energetice, astfel încât să concretizăm această ambiție.

Acest lucru este confirmat, de asemenea, de evaluarea planurilor naționale finale privind energia și clima întocmite de statele membre în temeiul Regulamentului privind governanța¹⁹. Governanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice instituie un proces iterativ de cooperare strânsă între Uniune și statele membre, care se bazează pe proiectele de planuri naționale și pe planurile naționale finale. Astfel cum se indică în Comunicarea privind evaluarea la nivelul UE a planurilor naționale privind energia și clima²⁰, statele membre s-au arătat ambițioase atunci când și-au elaborat pentru prima dată planurile naționale. Analiza Comisiei indică faptul că planurile naționale finale agregate ar permite depășirea cu 1,7 puncte procentuale a obiectivului privind energia din surse regenerabile la nivelul UE, dar s-ar situa cu aproximativ 3 puncte procentuale sub obiectivul de eficiență energetică. Combinate, aceste elemente ar conduce la reduceri de aproximativ 41 % ale emisiilor de gaze cu efect de seră (excluzând emisiile și absorbțiile legate de exploatarea terenurilor) până în 2030 pentru UE²¹.

Prin urmare, nivelul mai ridicat de ambiție presupune ajustări ale cadrului de politici actual, ceea ce ar oferi o traiectorie mai echilibrată către neutralitatea climatică în următorii 30 de ani, evitându-se astfel impunerea unor reduceri drastice după 2030 și valorificând mai devreme oportunitățile de creștere durabilă și de investiții.

Un rol din ce în ce mai important pentru comercializarea certificatelor de emisii și pentru impozitarea energiei

Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) s-a dovedit a fi un instrument eficace de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Emisiile provenite de la surse fixe au scăzut cu 33 % între 2005 și 2018. Având în vedere creșterea prețurilor carbonului ca urmare a introducerii rezervei pentru stabilitatea pieței și a faptului că piața a anticipat impactul consolidării sistemului, aceste emisii au înregistrat o nouă scădere în 2019, de aproape 9 % într-un an.

---

¹⁵ Regulamentul (UE) 2018/1999.

¹⁶ Directiva 2009/125/CE.

¹⁷ Directiva 2010/31/UE și modificarea 2018/844/UE.

¹⁸ Inclusiv aviația și navigația în interiorul UE.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2018/1999.

²⁰ [add reference]

²¹ Inclusiv aviația în interiorul UE și în afara UE, exclusiv navigația maritimă.

Alte politici, în special cele din domeniul energiei din surse regenerabile și din domeniul eficienței energetice, au contribuit la reducerea emisiilor din sectorul energetic. Cu toate acestea, este clar că prețul carbonului, atunci când este suficient de robust, devine un factor puternic de schimbare imediată (de exemplu, schimbarea combustibilului utilizat pentru generarea de energie electrică) și un semnal puternic pentru investiții în tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon, contribuind astfel în mod decisiv la utilizarea energiei din surse regenerabile și a tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic.

Comisia a evaluat cu atenție posibilitatea consolidării și extinderii comercializării certificatelor de emisii ca instrument de realizare a unor reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul UE.

Comisia consideră că extinderea utilizării sistemului de comercializare a certificatelor de emisii în UE prezintă avantaje importante, scopul fiind realizarea, într-un mod eficient din punct de vedere economic, a obiectivului mai ambițios de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră. Comercializarea certificatelor de emisii poate duce la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Prețul carbonului care rezultă din aplicarea acestei metode internalizează externalitățile climatice și oferă consumatorilor stimulente pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Acesta garantează integritatea de mediu sub forma plafonării emisiilor și oferă un semnal de preț puternic, care influențează deciziile zilnice de investiții operaționale și strategice. În același timp, comercializarea certificatelor de emisii generează venituri care pot fi reinvestite în economie, ceea ce duce la rezultate economice globale mai bune.

După cum s-a anunțat deja în Pactul verde european, o nouă extindere a sistemului ar putea include emisiile generate de transportul rutier și de clădiri. EU ETS acoperă deja în prezent, în mod direct sau indirect, aproximativ 30 % din emisiile provenite din încălzirea clădirilor²². Faptul de a acoperi toate emisiile generate de arderea combustibililor fosili și de a le integra în EU ETS ar aduce beneficii importante în materie de eficacitate și fezabilitate administrativă. Prin urmare, Comisia intenționează să urmeze o astfel de abordare integrată și va analiza includerea acesteia în propunerea sa juridică până în luna iunie a anului viitor.

Pe lângă extinderea comercializării certificatelor de emisii, revizuirea Directivei privind impozitarea energiei ar putea contribui la stabilirea unui preț pentru carbon și la reducerea emisiilor. Reformele fiscale bine concepute pot promova creșterea economică, crearea de locuri de muncă și reziliența și pot favoriza o tranziție echitabilă. În prezent, o gamă largă de scutiri și reduceri de impozite la nivel sectorial sunt forme de facto de subvenții pentru combustibilii fosili, care nu sunt în conformitate cu obiectivele Pactului verde european.

Comisia este conștientă de faptul că stabilirea unui preț al carbonului nu elimină toate barierele din calea implementării de soluții cu emisii scăzute și cu emisii zero. Sunt necesare alte măsuri de politică complementare pentru a se asigura alinierea stimulentei și pentru a declanșa investiții suplimentare în tehnologii și infrastructură din domeniul energiei curate sau pentru a depăși dificultățile de finanțare pentru gospodăriile cu venituri mici. În transportul rutier, comercializarea certificatelor de emisii are avantajul de a capta emisiile parcului de vehicule în plafonul pentru emisii și

---

²² Acest lucru este legat de faptul că sistemul acoperă încălzirea centralizată și se datorează faptului că încălzirea este electrică.

de a stimula în același timp schimbările de comportament cu efecte de durată asupra soluțiilor de mobilitate prin intermediul semnalului de preț. În același timp, standardele de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturisme sunt principalul factor determinant care asigură furnizarea de vehicule nepoluante moderne și inovatoare, inclusiv de automobile electrice. Vor fi necesare standarde ambițioase privind emisiile de CO₂ pentru autoturisme și camionete, pentru a asigura o traiectorie clară către o mobilitate cu emisii zero.

Prin urmare, cadrul de reglementare și de facilitare existent va fi dezvoltat în continuare, în paralel. Energia din surse regenerabile, politicile și standardele în materie de eficiență energetică și transport vor fi revizuite și, după caz, vor fi introduse politici noi. Ambițiile sectoriale vor fi stabilite în contextul obiectivului de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii. Comisia va sprijini aceste ambiții cu politici care să promoveze o tranziție justă, cercetarea și dezvoltarea, precum și finanțarea durabilă și va asigura o utilizare eficace a bugetului Uniunii și a fondurilor de redresare pentru a sprijini tranziția.

Etapile următoare în ceea ce privește comercializarea certificatelor de emisii

Un sistem extins de comercializare a certificatelor de emisii ar putea fi dezvoltat ca sistem de comercializare în amonte, la nivelul distribuitorilor de combustibil sau al antrepozitelor fiscale, și ar trebui să abordeze în mod corespunzător orice risc de dublă contabilizare, evaziune sau lacune fiscale în ceea ce privește entitățile acoperite de sistemul în aval care există în prezent pentru sectorul aviației, al energiei și sectorul industrial.

După cum a arătat sistemul EU ETS existent, dezvoltarea unei noi piețe necesită instituirea unei monitorizări, raportări și verificări funcționale, iar instituirea unor măsuri tranzitorii sau a unei perioade-pilot înainte ca piața respectivă să fie integrată treptat în sistemul existent poate aduce beneficii.

Gospodăriile cu venituri mici suportă o sarcină mai mare asociată cheltuielilor pentru încălzire și combustibili în comparație cu gospodăriile mai bogate. Acest lucru subliniază faptul că orice extindere a comercializării certificatelor de emisii va trebui să abordeze efectele distributive, de exemplu prin utilizarea unei părți din veniturile corespunzătoare rezultate din licitare. Acest lucru va depinde de alocarea veniturilor între nivelul UE și cel național și de utilizarea bine direcționată a acestora (de exemplu, Fondul pentru modernizare și Fondul pentru inovare)²³.

Creșterea nivelului de ambiție în materie de climă al UE pentru 2030 va necesita, de asemenea, un plafon consolidat al EU ETS, pentru a crea semnalul pe termen lung necesar privind prețul carbonului și pentru a stimula în continuare decarbonizarea.

Acest lucru va necesita reexaminarea factorului de reducere liniară care definește reducerea anuală a plafonului dincolo de nivelul său actual de 2,2 %, pentru a garanta faptul că sectoarele acoperite de EU ETS realizează reducerile necesare de emisii. Având în vedere că plafonul nominal este în prezent mai mare decât emisiile reale, o modificare

---

²³ Concluziile Consiliului European, 17-21 iulie 2020, au recunoscut necesitatea de a acționa în vederea reformării sistemului de resurse proprii și de a introduce noi resurse proprii pentru Uniune. În acest context, Consiliul European a invitat Comisia să prezinte o propunere privind un sistem revizuit de comercializare a certificatelor de emisii, pe care să îl extindă, eventual, la sectorul maritim și să reducă alocările cu titlu gratuit acordate companiilor aeriene.

a factorului de reducere liniară ar putea fi combinată cu o reducere punctuală a plafonului care l-ar plasa mai aproape de nivelul real al emisiilor. Comisia va evalua în continuare modalitățile de consolidare a plafonului în contextul unei extinderi a sistemului și al revizuirii de anul viitor a funcționării rezervei pentru stabilitatea pieței. În mod similar, Comisia va evalua în continuare impactul combinat al unui sistem extins și al unui plafon consolidat asupra alocării cu titlu gratuit disponibile pentru industrie, astfel încât să abordeze în mod eficace riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Evaluarea impactului estimează deja că, la prima vedere, ar fi încă disponibilă o cantitate semnificativă de alocări cu titlu gratuit, chiar și în cazul consolidării necesare a plafonului.

În plus, pe măsură ce UE își intensifică ambiția în domeniul climei, Comisia lucrează la introducerea unui mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon în anumite sectoare, pentru a aborda riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Comisia are în vedere mai multe opțiuni ca alternativă la măsurile actuale, care abordează acest risc ca parte a unei evaluări a impactului în curs, în vederea prezentării unei propuneri legislative în prima jumătate a anului 2021.

Comercializarea certificatelor de emisii: sectorul maritim și aviația

Emisiile internaționale ale UE provenite din navigație și aviație au crescut cu peste 50 % față de 1990. Este necesar să se ia măsuri urgente în aceste sectoare, inclusiv în perioada de redresare după criza actuală. UE dispune de un cadru legislativ care acoperă toate emisiile de gaze cu efect de seră, cu excepția celor generate de transportul maritim, în cazul cărora regulamentul actual se concentrează exclusiv pe monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor. În domeniul aviației, aplicarea EU ETS este în prezent suspendată în ceea ce privește zborurile către țări din afara Spațiului Economic European, pentru a permite dezvoltarea de instrumente internaționale corespunzătoare.

În ceea ce privește ambele sectoare, în conformitate cu angajamentul său internațional de a acționa la nivelul întregii economii în temeiul Acordului de la Paris, UE ar trebui să continue să reglementeze cel puțin emisiile din sectorul aviației din interiorul UE în cadrul EU ETS și să includă în EU ETS cel puțin transportul maritim din interiorul UE²⁴. În ceea ce privește sectorul aviației, Comisia va propune reducerea alocării cu titlu gratuit a certificatelor de emisii, creșterea eficacității semnalului privind prețul carbonului în acest sector, luând în considerare, în același timp, alte măsuri de politică, cum ar fi impozitarea energiei și inițiativele ReFuelUE.

Este de dorit să existe cooperare internațională în domeniul transportului maritim și al aviației. Instrumentele internaționale negociate sau în curs de negociere în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI) și al Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI), cum ar fi Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), ar trebui să promoveze acțiuni eficace în acest context. Având în vedere progresele înregistrate pe plan mondial, Comisia va examina la nivel politic sub o lumină nouă aspectele internaționale ale EU ETS, impozitarea și politicile privind combustibilul pentru aviație și sectorul maritim, pentru a

---

²⁴ În medie, includerea tuturor emisiilor din afara UE generate de navigație și aviație (și anume domeniul de aplicare presupus, astfel cum este raportat, ca element memorandum, în inventarul gazelor cu efect de seră din Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice) în obiectivul UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ar necesita reduceri suplimentare de până la 3 puncte procentuale până în 2030, comparativ cu 1990, în alte sectoare, pentru ca obiectivul general al UE de reducere a emisiilor să fie atins.

asigura decarbonizarea treptată a întregului consum de combustibil din transporturile legate de UE, cu ambiția de a include în EU ETS emisiile internaționale provenite din aviație și navigație.

Agricultura și sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii

Emisiile și absorbțiile din sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii vor fi pe deplin integrate în obiectivul UE propus pentru 2030 privind gazele cu efect de seră, astfel cum a fost prezentat în inventarul CCONUSC.

Acesta va fi punctul de plecare al traiectoriei de urmat între 2030 și 2050 pentru atingerea neutralității climatice și va permite monitorizarea într-un mod pe deplin coerent a progreselor înregistrate pentru atingerea obiectivului de zero emisii nete de gaze cu efect de seră până în 2050. Obiectivele corespunzătoare trebuie stabilite în Regulamentul privind partajarea eforturilor și în cadrul EU ETS, pentru a se asigura că, în total, va fi atins cel puțin obiectivul de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii până în 2030.

Regulamentul privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura impune în prezent statelor membre ale UE obligația de a-și menține absorbantul natural de emisii de dioxid de carbon în conformitate cu practicile existente de exploatare a terenurilor. Acesta acoperă atât activitățile din sectorul forestier, cât și pe cele din sectorul agricol.

În timp, sectorul ar trebui să facă mai mult. Tendința actuală de diminuare a absorbantului de emisii de dioxid de carbon trebuie oprită și inversată. Strategia privind biodiversitatea, Strategia „De la fermă la consumator”, viitoarea strategie pentru păduri, Planul UE de refacere a naturii și noua strategie de adaptare vor institui politici solide pentru a proteja și consolida absorbantul natural de emisii de dioxid de carbon și reziliența pădurilor din UE la schimbările climatice, pentru a reface terenurile și ecosistemele degradate, pentru a reumidifica zonele umede și a promova bioeconomia, inclusiv utilizarea produselor forestiere recoltate durabile, cu respectarea deplină a principiilor ecologice care favorizează biodiversitatea.

Sectorul va trebui să asigure alimente, furaje și materiale pentru o populație mondială în creștere, într-o economie neutră din punct de vedere climatic. Există sinergii și compromisuri semnificative în ceea ce privește aspectele legate de biodiversitate. Direcția de urmat ar trebui să fie sporirea utilizării biomasei obținute în mod durabil și reducerea la minimum a utilizării arborilor întregi și a culturilor alimentare și furajere pentru a produce energie. Abordarea acestui aspect include revizuirea și reexaminarea, după caz, a criteriilor de durabilitate a biomasei din Directiva privind energia din surse regenerabile, care sunt, de asemenea, utilizate în cadrul EU ETS, ca urmare a evaluării desfășurate în prezent de Comisie cu privire la cererea și oferta de biomasă la nivel mondial și la durabilitatea conexasă.

Aspectele legate de biomasă vor trebui evaluate în mod coerent cu alte inițiative privind combustibilii, de exemplu Directiva privind energia din surse regenerabile, Directiva privind calitatea carburanților și inițiativele viitoare de promovare a combustibililor durabili pentru sectorul aviației și sectorul maritim. O politică în materie de combustibili care să fie coerentă cu politica globală din domeniul climei și al energiei va fi esențială pentru sectoarele în care reducerea emisiilor este dificilă, indiferent dacă este vorba de

producerea de biogaz și biocombustibili sau de producerea de hidrogen ori de e-combustibili.

În prezent, cantitatea de CO₂ eliminată prin exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură prin stocarea acestuia în biomasă sau în carbonul din sol este mai mare decât cantitatea emisă în atmosferă de acest sector. Acest absorbant trebuie menținut și chiar consolidat pentru a echilibra toate emisiile rămase din economie cu absorbțiile de dioxid de carbon și pentru a ajunge la zero emisii nete de gaze cu efect de seră până în 2050. O mai mare flexibilitate între Regulamentul privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura și Regulamentul privind partajarea eforturilor ar putea fi o modalitate de consolidare a stimulentei pentru absorbția de emisii chiar în sectorul exploatarea terenurilor. O creștere a nivelului de ambiție în sectorul exploatarea terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii dincolo de cerințele actuale trebuie să fie evaluată cu atenție, având în vedere situațiile diferite din statele membre. Analiza detaliată a politicilor de punere în aplicare a strategiilor privind biodiversitatea și silvicultura și elaborarea unor astfel de politici ar prezenta beneficii, deoarece ar stimula, în principiu, o parte dintre acțiunile suplimentare de reducere a emisiilor în acest sector. Comisia va analiza aceste opțiuni atunci când va prezenta, anul viitor, o propunere legislativă de actualizare a Regulamentului privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura și a Regulamentului privind partajarea eforturilor.

Pentru ca absorbția emisiilor să aibă loc în practică, fermierii sau administratorii de păduri trebuie încurajați în mod direct să stocheze mai mult carbon pe terenurile și în pădurile lor. În prezent, acest lucru depinde în mare măsură de acțiunile statelor membre, însă sechestrarea carbonului în solurile agricole și certificarea absorbțiilor de carbon ar trebui să fie utilizate din ce în ce mai mult în perioada de până în 2030.

Un pas suplimentar pentru intensificarea absorbțiilor ar putea fi integrarea în sectorul exploatarea terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii a altor emisii de gaze cu efect de seră decât cele de CO₂ din agricultură, precum și crearea unui nou sector reglementat care să acopere agricultura, silvicultura și exploatarea terenurilor. Un astfel de sector ar avea potențialul de a deveni rapid neutru din punct de vedere climatic până în 2035, într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, și, prin urmare, ar genera mai multe absorbții decât emisii de gaze cu efect de seră. Aceasta ar necesita o abordare politică nouă, care (i) ar stabili obiective și criterii de referință naționale și subsectoriale, (ii) ar crea flexibilitate în întreaga UE, asigurând stimulente eficiente din punctul de vedere al costurilor și mobilizând resursele financiare necesare, precum și (iii) ar dezvolta certificarea absorbțiilor de carbon. O inițiativă a UE privind sechestrarea carbonului în solurile agricole în cadrul Pactului privind clima va aduce dovezi în favoarea acestor noi modele de afaceri și le va promova.

Comisia consideră, în mod cert, că, în timp, este oportun să se creeze un sector agricol, forestier și de exploatarea terenurilor, dotat cu propriul cadru politic specific, care să acopere toate emisiile și absorbțiile din aceste sectoare și să devină primul sector care să ajungă la zero emisii nete de gaze cu efect de seră. Ulterior, acest sector ar genera absorbții de carbon pentru a echilibra emisiile rămase în alte sectoare, cu ajutorul unui sistem solid de certificare a absorbției carbonului.

Regulamentul privind partajarea eforturilor

Introducerea unor scheme de comercializare a certificatelor de emisii pentru o parte semnificativă a sectoarelor existente care intră în domeniul de aplicare a Regulamentului

privind partajarea eforturilor și, într-un final, includerea în sectorul exploatării terenurilor a altor emisii decât cele de CO₂ din agricultură ar avea consecințe asupra regulamentului menționat. Comisia va examina diferite opțiuni, prin prisma extinderii comercializării certificatelor de emisii la toate utilizările de combustibili fosili.

Dacă, pe de o parte, domeniul de aplicare al regulamentului ar urma să fie menținut creând astfel suprapuneri între sectoarele vizate de EU ETS și cele vizate de Regulamentul privind partajarea eforturilor, acest lucru ar stimula statele membre să ia măsuri subsidiare de consolidare a cadrului de reglementare pentru sectoare precum clădirile și transportul rutier. Dacă, pe de altă parte, domeniul de aplicare ar urma să fie redus și în cazul unei tranziții complete către un sistem EU ETS care să acopere toate emisiile provenite din arderea combustibililor fosili, regulamentul ar acoperi în mod predominant alte emisii decât cele de CO₂. Rolul și scopul acestuia ar fi reduse și mai mult în cazul mutării emisiilor din agricultură altele decât cele de CO₂ către un sector al agriculturii și exploatării terenurilor. Dacă toate celelalte obiective ale regulamentului ar fi vizate în mod suficient de alte instrumente legislative, regulamentul ar putea fi chiar abrogat în întregime în viitor.

Având în vedere necesitatea de a menține atât stimulente puternice pentru statele membre, cât și asumarea responsabilității acestora pentru a asigura luarea de măsuri la nivel național, Comisia va profita de viitoarea evaluare a impactului cu privire la revizuirea atât a schemei de comercializare a certificatelor de emisii, cât și a Regulamentului privind partajarea eforturilor, pentru a consulta din nou publicul cu privire la rolul Regulamentului privind partajarea eforturilor și al Regulamentului conex privind guvernanta. În același timp, statele membre au capacități diferite de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Bugetul UE, împreună cu pachetul „Next Generation EU”, poate fi un puternic motor al transformării și poate mobiliza investiții publice și private sustenabile, dacă resursele sunt bine implementate. Acesta va rămâne esențial pentru soluționarea problemelor de distribuție între statele membre, astfel încât să se asigure o tranziție echitabilă.

Politicile privind energia din surse regenerabile

Energia din surse regenerabile joacă un rol fundamental în punerea în practică a Pactului verde european și în realizarea neutralității climatice până în 2050.

Pe baza evaluării efectuate, este clar că, deja până în 2030, UE trebuie să realizeze tranziția de la sistemul energetic actual la un sistem energetic integrat bazat în mare măsură pe surse regenerabile de energie. Potrivit evaluărilor, obiectivul de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră prin combinarea unor politici intensificate cu extinderea EU ETS urmează să ajungă la o pondere a surselor regenerabile de energie de aproximativ 38,5 %.

Sursele regenerabile de energie vor trebui să fie utilizate la scară mai largă pentru a contribui la creșterea nivelului de ambiție în domeniul climei și pentru a promova poziția de lider industrial a Uniunii în domeniul tehnologiilor regenerabile. Un obiectiv mai ambițios în materie de surse regenerabile de energie va oferi previzibilitate și siguranța investițiilor, elemente necesare implementării în continuare a energiei din surse regenerabile în toate sectoarele.

Tranziția către neutralitatea climatică necesită atât un sistem energetic competitiv, sigur și durabil, cât și un cadru robust de reglementare a pieței interne. Cadrul existent și strategiile recente ale UE privind integrarea sistemelor energetice, privind hidrogenul și

privind bateriile au stabilit condiții propice importante pentru asimilarea purtătorilor de energie din surse regenerabile. Pentru a merge mai departe, legislația relevantă va fi consolidată și susținută de viitoarele inițiative ale Comisiei referitoare la valul de renovări ale clădirilor, la o strategie privind energia din surse regenerabile offshore, la combustibili alternativi pentru sectorul aviației și cel maritim, precum și la o strategie privind mobilitatea inteligentă și durabilă.

Acțiunea UE se va axa pe planificarea și dezvoltarea eficiente din punctul de vedere al costurilor de tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile, eliminând barierele de pe piață și oferind stimulente suficiente pentru cererea de energie din surse regenerabile, în special pentru sectoarele de utilizare finală, precum încălzirea și răcirea sau transporturile, fie prin electrificare, fie prin utilizarea de combustibili din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, cum ar fi biocombustibili avansați sau alți combustibili alternativi durabili. Comisia va examina sistemele de consolidare a capacităților pentru a crea comunități de energie din surse regenerabile bazate pe cetățeni și finanțate de UE și modele de autoconsum care să permită adoptarea într-o mai mare măsură de către consumatori a tehnologiilor descentralizate din domeniul energiei din surse regenerabile și dezvoltarea mai rapidă a acestor tehnologii. Pot fi, de asemenea, necesare acordarea unui sprijin continuu pentru aprovizionarea întreprinderilor cu energie din surse regenerabile și stabilirea unor criterii și obiective ecologice minime obligatorii în materie de achiziții publice în ceea ce privește energia din surse regenerabile.

În mod specific în sectorul încălzirii și răcirii, bazat cu preponderență pe combustibili fosili, Comisia intenționează să evalueze atât natura și nivelul obiectivului indicativ existent privind încălzirea și răcirea, inclusiv obiectivul privind încălzirea și răcirea centralizată, cât și măsurile și cadrul de calcul necesare pentru a integra în clădiri și în industrie, într-o măsură și mai mare, soluții bazate pe surse regenerabile de energie și pe emisii reduse de dioxid de carbon, inclusiv energia electrică.

În ceea ce privește transporturile, evaluarea impactului demonstrează că electrificarea reprezintă un mijloc esențial de decarbonizare. Cu toate acestea, unele sectoare ale transportului depind în mare măsură de combustibili cu o mare densitate de energie, printre acestea numărându-se aviația și sectorul maritim. Pe lângă inițiativele durabile privind combustibili alternativi pentru aceste sectoare, ReFuelEU pentru aviație și FuelEU pentru sectorul maritim, Comisia va propune o metodologie actualizată care să promoveze, în conformitate cu performanța lor în materie de gaze cu efect de seră, utilizarea combustibililor regenerabili și cu emisii scăzute de dioxid de carbon în sectorul transporturilor, astfel cum se prevede în Directiva privind energia din surse regenerabile.

În plus, o terminologie cuprinzătoare pentru toți combustibilii din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, un sistem european de certificare a acestor combustibili, bazat în special pe criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață și pe criteriile de durabilitate, precum și dispozițiile existente, de exemplu cele din Directiva privind energia din surse regenerabile, ar sprijini dezvoltarea în continuare a surselor regenerabile de energie. Implementarea pe scară largă a surselor regenerabile de energie necesită, de asemenea, infrastructura necesară în acest sens. Este necesară o abordare holistică a planificării la scară largă și locală a infrastructurii, care să protejeze și să sporească reziliența infrastructurilor critice. Această abordare va ghida viitoarele revizuirii ale regulamentelor TEN-E și TEN-T, precum și a Directivei privind infrastructura pentru combustibili alternativi. Ar trebui promovate sistemele de termoficare centralizate moderne la temperatură scăzută, deoarece acestea pot conecta cererea locală cu surse de energie regenerabile și cu surse de energie

reziduale, precum și cu rețeaua electrică și de gaze mai extinsă, astfel încât să se optimizeze oferta și cererea pentru toți purtătorii de energie.

Politicile privind eficiența energetică

UE dispune de un cadru cuprinzător pentru o gamă largă de măsuri în materie de eficiență energetică în diferite sectoare²⁵. O asigurare riguroasă a respectării legislației existente privind eficiența energetică este necesară, dar insuficientă pentru atingerea obiectivului climatic mai ambițios. Evaluarea impactului arată că îmbunătățirile în materie de eficiență energetică vor trebui intensificate în mod semnificativ până la aproximativ 36 % în ceea ce privește consumul final de energie²⁶.

Pentru realizarea unui obiectiv mai ambițios privind eficiența energetică și reducerea decalajului de ambiție colectivă cu contribuțiile naționale în materie de eficiență energetică indicate în planurile naționale privind energia și clima (PNEC) vor fi necesare acțiuni pe mai multe fronturi, în mare parte prin intermediul unor inițiative legislative deja anunțate pentru iunie 2021 în cadrul Pactului verde european. Prin urmare, aceste inițiative vor identifica cu precizie opțiunile de politică disponibile, precum și nivelul exact al noilor obiective.

Cu toate acestea, analiza care însoțește prezenta comunicare arată deja că cele mai multe economii ar trebui să provină de la clădiri. Prin urmare, viitorul val de renovări ale clădirilor va lansa un set de acțiuni vizând să crească amploarea și rata renovărilor la nivelul fiecărei clădiri și la nivel de district, să facă trecerea de la combustibili către soluții de încălzire din surse regenerabile, să difuzeze cele mai eficiente produse și cea mai eficientă aparatură, să utilizeze sistemele inteligente și infrastructura aferentă clădirilor pentru încărcarea vehiculelor electrice și să îmbunătățească anvelopa clădirilor (izolarea și ferestrele). Se vor lua măsuri nu numai pentru o mai bună punere în aplicare a Directivei privind performanța energetică a clădirilor, ci și pentru a identifica orice nevoie de revizuire specifice. Posibilitatea de a stabili cerințe obligatorii pentru clădirile cu cele mai slabe performanțe și, treptat, de a înăspri cerințele minime de performanță energetică va fi, de asemenea, considerată drept un mijloc de asigurare a unui ritm minim adecvat pentru îmbunătățirea parcului imobiliar.

Pe baza cadrului existent și a strategiilor de renovare pe termen lung, vor fi identificate și alte măsuri vizând eliminarea principalelor obstacole din calea renovării clădirilor și consolidarea factorilor de incitare la renovări mai rapide și mai aprofundate. Valul de renovări ale clădirilor va aborda elementele necesare pentru a realiza și a menține rate mai mari de renovare, inclusiv prin consolidarea reglementărilor. Valul de renovări va prevedea instrumente financiare adecvate, de exemplu pentru a facilita reducerea riscurilor (*de-risking*) și pentru a stimula măsurarea economiilor reale de energie, precum și alte măsuri de facilitare, cum ar fi promovarea formării profesionale care să permită dobândirea competențelor necesare. Vor fi stabilite obiective de etapă orientative pentru 2030, 2040 și 2050, însoțite de indicatori de progres măsurabili.

---

²⁵Directiva privind eficiența energetică din 2012, împreună cu Directiva privind performanța energetică a clădirilor, cu Directiva privind proiectarea ecologică și cu Regulamentul privind energia și Regulamentul privind etichetarea pneurilor.

²⁶ Evaluarea impactului identifică un interval de 35,5 % - 36,7 %, în funcție de concepția generală a măsurilor de politică care stau la baza noului obiectiv pentru 2030. Acesta ar corespunde unui interval de 39,2 % - 40,6 % în termeni de consum de energie primară.

Dincolo de contribuția din partea sectorului construcțiilor, vor fi necesare și alte eforturi pentru atingerea unui obiectiv mai ambițios în materie de eficiență energetică.

Cerințele existente privind eficiența energetică și standardele aplicabile produselor vor fi revizuite în prima jumătate a anului 2021. În plus, viitoarea inițiativă legislativă privind produsele durabile, anunțată în Planul de acțiune pentru economia circulară²⁷, va analiza extinderea și la alte categorii de produse a abordării bazate pe proiectarea ecologică.

Nivelul de ambiție mai ridicat va necesita, de asemenea, o mai bună promovare a eficienței energetice ori de câte ori aceasta prezintă un bun raport între cost și eficacitate în toate domeniile sistemului energetic în ansamblul său, precum și în toate sectoarele relevante în care activitatea afectează cererea de energie, cum ar fi sectorul transporturilor și sectorul agricol. În acest context, Comisia va prezenta orientări specifice în primul trimestru al anului 2021. Având în vedere faptul că sectorul tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) reprezintă între 5 și 9 % din consumul mondial de energie electrică și peste 2 % din emisiile mondiale de gaze cu efect de seră, strategia digitală a UE²⁸ a anunțat un angajament de a realiza neutralitatea climatică a centrelor de date până în 2030, acțiunile în acest sens urmând să fie puse în aplicare în perioada 2021-2022.

Standarde privind emisiile de CO₂ ale vehiculelor de transport rutier

În ceea ce privește transportul rutier, standardele privind emisiile de CO₂ generate de vehicule s-au dovedit a fi un instrument de politică eficace. În paralel cu aplicarea comercializării certificatelor de emisii în domeniul transportului rutier la nivelul furnizorilor de combustibili și al tarifării rutiere, în conformitate cu revizuirea în curs a Directivei Eurovigneta, numai existența unor standarde stricte de performanță privind emisiile de CO₂ asigură furnizarea de vehicule nepoluante moderne și inovatoare, inclusiv vehicule cu un consum foarte redus de combustibil, precum vehiculele electrice cu baterii sau cu pilă de combustie, care nu produc nicio emisie în timpul utilizării (*tank to wheel*). Prin urmare, până în iunie 2021, Comisia va reexamina și va consolida standardele privind CO₂ pentru autoturisme și camionete în perspectiva anului 2030.

Această activitate trebuie să vizeze un orizont dincolo de anul 2030. Evaluarea impactului indică faptul că, pentru a atinge obiectivul general privind neutralitatea climatică în 2050, aproape toate automobilele de pe șosele trebuie să aibă emisii zero până la acea dată. Această tranziție trebuie să fie însoțită de dezvoltarea adecvată a infrastructurii pentru reîncărcarea și realimentarea acestor vehicule. Viitoarea revizuire a Directivei privind infrastructura pentru combustibili alternativi este o inițiativă esențială în acest sens. În sectorul dezvoltării și testării noilor tehnologii din domeniul autovehiculelor termenele de execuție sunt lungi, iar vehiculele sunt puse în circulație după perioade de 10-15 ani. Comisia va evalua, de asemenea, în lunile care urmează, elementele de care ar fi nevoie în practică pentru ca acest sector să contribuie la realizarea neutralității climatice până în 2050 și la ce moment, în timp, motoarele cu ardere internă din autoturisme ar trebui să înceteze să intre pe piață.

Integrarea politicilor climatice în toate celelalte politici

La nivelul UE au fost elaborate multe alte politici sau multe politici sunt reorientate în prezent pentru a contribui la principiul de a nu face rău și la tranziția către neutralitatea

---

²⁷ COM(2020) 98 final.

²⁸ COM/2020/67 final.

climatică. Integrarea obiectivelor politicii privind clima în alte politici ale UE este un factor esențial și va permite o transformare care să fie favorabilă incluziunii și bazată pe o tranziție justă.

Planul de investiții pentru o Europă durabilă are ca obiectiv stimularea investițiilor durabile. Fondul pentru o tranziție justă (primul pilon al Mecanismului pentru o tranziție justă) din cadrul acestui plan abordează direct accelerarea tranziției în regiunile care depind foarte mult de cărbune, turbă, șisturile bituminoase și regiunile cu o intensitate ridicată a carbonului. Programul InvestEU se concentrează pe atragerea de investiții private și s-a propus să se utilizeze cel puțin 30 % din pachetul financiar global al acestuia pentru a contribui în mod direct la îndeplinirea obiectivelor climatice. Fondul pentru modernizare va sprijini tranziția sistemului energetic în statele membre cu venituri mai mici. Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune vor sprijini investițiile complementare în eficiența energetică, sursele regenerabile de energie, inovare și cercetare. Fondul social european Plus va oferi sprijin cuprinzător pentru perfecționarea și recalificarea lucrătorilor. În plus, Comisia va propune, în mai 2021, un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale, care să promoveze tranzițiile juste, accesul la formare și la serviciile esențiale, inclusiv energia, mobilitatea și locuințele pentru toți. Viziunea pe termen lung a Comisiei pentru zonele rurale, care urmează să fie lansată anul viitor, va acorda o atenție deosebită promovării durabilității pentru cetățenii care locuiesc în zone rurale îndepărtate.

Orizont Europa, noul program-cadru pentru cercetare și inovare, care cuprinde, printre altele, un cluster specific „Climă, energie și mobilitate”, va consacra cel puțin 35 % din fondurile sale pentru a sprijini realizarea obiectivelor climatice. Fondul pentru inovare va sprijini demonstrarea tehnologiilor inovatoare la scară comercială în sectorul energetic și cel industrial.

Strategia reînnoită în materie de finanțare durabilă, care prevede inițiative legislative și nelegislative, va orienta investițiile private într-o mai mare măsură către redresarea verde și activitățile economice durabile. Printre alte inițiative, taxonomia UE privind finanțarea durabilă, standardul UE privind obligațiunile verzi și indicele de referință pentru activitățile climatice vor juca un rol crucial în promovarea unor investiții care să fie mai aproape de nevoile economiei reale, în beneficiul planetei și al societății.

Pentru a realiza neutralitatea climatică, o reducere cu 90 % a emisiilor totale din sectorul transportului până în 2050, comparativ cu nivelurile din 1990, va fi unul dintre principalele obiective ale viitoarei strategii pentru mobilitate durabilă și inteligentă, care va aborda în același timp și redresarea sectorului.

Industria trebuie să fie motorul schimbării într-un moment în care Europa își începe tranziția către neutralitatea climatică și se instalează în poziția de lider în domeniul digital, valorificând, în același timp, impactul pieței sale unice pentru a stabili standarde la nivel mondial. Atât Strategia industrială pentru Europa²⁹, cât și Planul de acțiune al UE pentru economia circulară indică faptul că sporirea eficienței resurselor și economia circulară sunt căi indispensabile pentru modernizarea industriei UE, contribuind la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Asigurarea aprovizionării cu baterii în conformitate cu planul de acțiune strategic pentru baterii din cadrul Alianței europene pentru baterii va fi indispensabilă pentru

---

²⁹ COM(2020) 102 final.

decarbonizarea atât a sistemului energetic al UE, prin facilitarea integrării unor cantități tot mai mari de energie din surse regenerabile, cât și a sectorului transporturilor din UE, prin stimularea trecerii la vehiculele electrice.

Viitorul Plan de acțiune privind reducerea la zero a poluării apei, aerului și solului va analiza modul în care se poate aborda în continuare poluarea provenită de la instalațiile industriale de mari dimensiuni, în deplină concordanță cu politicile privind clima și energia, precum și cu politicile privind economia circulară. Strategia digitală a UE sprijină tehnologiile digitale care pot contribui la atingerea neutralității climatice în toate sectoarele economiei UE și vizează chiar și ecologizarea sectorului TIC.

Planurile strategice PAC care urmează să fie elaborate de statele membre reprezintă o oportunitate-cheie pentru a direcționa mai multe resurse către reducerea emisiilor în sectorul agricol într-un mod durabil, consolidând, în același timp, sustenabilitatea economică și de mediu și reziliența sectorului.

Pregătirea unei strategii mai ambițioase a UE privind adaptarea la schimbările climatice va fi esențială pentru toate sectoarele, având în vedere faptul că schimbările climatice vor continua să exercite o presiune din ce în ce mai mare asupra structurii economice și sociale europene, în ciuda eforturilor de atenuare.

Atât atenuarea, cât și adaptarea vor beneficia, la rândul lor, de programele spațiale ale UE, cum ar fi programul Copernicus, ale căror capacități de monitorizare se îmbunătățesc în permanență.

În ansamblu, o ambiție mai mare până în 2030 și tranziția către neutralitatea climatică, precum și recuperarea după criza provocată de COVID-19 vor constitui atât o sarcină dificilă, cât și o oportunitate de a construi un viitor mai bun pentru toți. Un instrument de sprijin tehnic asigură faptul că statele membre pot beneficia de o expertiză personalizată în vederea elaborării unor reforme durabile și care să favorizeze creșterea economică.

Alături de politicile și reglementările guvernamentale, își aduc contribuția și cetățenii, comunitățile și organizațiile. Regiunile, municipiile și orașele sunt centre esențiale pentru elaborarea unor soluții transformatoare și sustenabile, care să fie deschizătoare de drumuri, prin mișcări cum ar fi Convenția primarilor. În acest scop, Comisia va lansa Pactul climatic european, care să permită tuturor cetățenilor să se exprime și care să le ofere un loc în conceperea acțiunilor privind clima, să favorizeze schimbul de informații, să lanseze activități la nivel local și să promoveze soluții care pot fi reproduse și în alte locuri.

Dimensiunea internațională

Ca o economie avansată, cu o experiență dovedită în punerea în aplicare cu succes a unei politici ambițioase în domeniul climei, UE are posibilitatea, dar și obligația morală, să influențeze tendințele globale în materie de emisii de gaze cu efect de seră și să sporească eficiența utilizării resurselor, în cadrul și în afara negocierilor internaționale privind clima. Creșterea nivelului de ambiție al UE de la nivelul actual la 55 % în următorii zece ani va dubla nivelul de ambiție al contribuției UE stabilite la nivel național și va pregăti terenul pentru viitoarele negocieri din 2021, din cadrul ONU, privind schimbările climatice, consolidând astfel poziția de lider a UE la nivel mondial.

Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să considere acest lucru drept noua contribuție a UE la Acordul de la Paris. Această contribuție ar trebui să fie prezentată CCONUSC drept contribuția actualizată a UE stabilită la nivel național înainte de

sfârșitul anului în curs. Acest lucru ar da un impuls timpuriu pregătirilor ONU legate de următoarea reuniune a părților la Acordul de la Paris, care va avea loc în ultima parte a anului 2021, precum și Deceniului de acțiune al ONU (Agenda 2030).

Prin stabilirea unui obiectiv mai ambițios pentru 2030, sporind astfel ambiția sa în cadrul Acordului de la Paris, UE ar da un exemplu pozitiv restului lumii în ceea ce privește modul în care schimbările climatice pot fi abordate în mod eficace, menținând în același timp o economie modernă și competitivă, precum și o societate prosperă, incluzivă și rezilientă. Acest lucru ar impulsiona, de asemenea, discuțiile multilaterale de anul viitor în contextul G7 și G20, care vor fi prezidate de Regatul Unit și, respectiv, de Italia. Prin intermediul asistenței sale externe, UE va fi în măsură să sprijine țările terțe în eforturile lor de a-și spori ambițiile în materie de climă.

UE ar trebui să continue să conducă prin puterea exemplului, dar trebuie, de asemenea, să își folosească influența pentru a promova o schimbare la nivel mondial în privința stimulentele economice menite să sprijine tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, luând în considerare realitățile geopolitice și geoeconomice aflate în continuă schimbare. UE va continua să promoveze cooperarea multilaterală bazată pe norme, utilizând diplomația ecologică și diplomația din domeniul climei și al energiei, precum și întregul spectru al instrumentelor sale de politică externă pentru a spori nivelul de ambiție al partenerilor săi, în special al celor mai mari emițători și al viitorilor emițători, și pentru a accelera tranziția mondială către neutralitatea climatică. În acest scop, vor fi utilizate parteneriatele strategice, finanțarea externă, schimburile comerciale și alte platforme de cooperare ale UE, inclusiv prin punerea în aplicare a unor de standarde internaționale de mediu și promovarea tehnologiilor curate prin intermediul schimburilor comerciale. Sectorul privat ar trebui să joace un rol important. Esențial în acest sens va fi și rolul de lider al UE în ceea ce privește finanțarea durabilă, în special prin intermediul taxonomiei UE ca instrument de sprijinire a investitorilor în tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, rezilientă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, precum și prin intermediul platformei internaționale pentru finanțarea durabilă cu partenerii noștri internaționali. UE va căuta să stabilească alianțe reciproc avantajoase și va asigura condiții de concurență echitabile la nivel internațional în domeniul noilor tehnologii durabile, cum ar fi hidrogenul produs din surse regenerabile, energia solară și eoliană avansată, bateriile și captarea dioxidului de carbon, precum și în domeniul materiilor prime esențiale pentru aceste tehnologii, cum ar fi pământurile rare. Poziția UE în calitate de cel mai mare bloc comercial din lume oferă oportunități semnificative în acest sens.

În același timp, pentru a limita în mod eficace schimbările climatice la nivel mondial și pentru a îndeplini obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, toate țările și, în special, membrii G20 vor trebui să propună acțiuni mult mai ambițioase pentru a evita consecințele catastrofale.

În cazul absenței unor creșteri comparabile ale nivelului de ambiție al partenerilor noștri și având în vedere că UE își sporește nivelul de ambiție în materie de climă, Comisia va propune un mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon pentru anumite sectoare selecționate, cu scopul de a reduce riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Acest mecanism va fi o alternativă la măsurile aplicate în prezent pentru abordarea aceluiași risc. Prin urmare, Comisia analizează în prezent opțiunile de instituire a unui mecanism eficace de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon, care să fie conform cu normele Organizației Mondiale a Comerțului.

5. CONCLUZII ȘI ETAPELE URMĂTOARE

Creșterea nivelului de ambiție al UE în ceea ce privește reducerea cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 este fezabilă și benefică pentru sănătatea, prosperitatea și bunăstarea cetățenilor noștri. Fără a subestima provocarea de a mobiliza investiții suplimentare semnificative în următorii zece ani și de a promova o tranziție justă, această ambiție sporită oferă oportunitatea unei creșteri durabile și, în contextul redresării după criza provocată de pandemia de COVID-19, ocazia de a realiza investiții durabile care pot relansa economia UE.

O ambiție mai mare pentru 2030 va contribui la o traiectorie mai progresivă de reducere a emisiilor și la o tranziție economică și socială mai echilibrată către neutralitatea climatică în cursul următorilor 30 de ani. Prin urmare, aceasta va fi mai credibilă, mai prudentă și mai echitabilă pentru generațiile viitoare.

Presiunea asupra resurselor naturale, incertitudinea generală privind evoluțiile de la nivel mondial, precum și preocupările din ce în ce mai mari ale populației mondiale cu privire la climă vor crește presiunea asupra tuturor guvernelor de a acționa rapid. Luarea unor măsuri ambițioase va oferi UE și întreprinderilor și industriilor sale avantajul de a fi pioniere pe scena economică internațională, sporind astfel competitivitatea UE pe piețele mondiale ale tehnologiilor verzi și durabile, aflate în plină creștere.

Un aspect la fel de important este faptul că creșterea nivelului de ambiție va aduce beneficii foarte importante pe lângă combaterea schimbărilor climatice; printre acestea se numără reducerea facturilor la importul de combustibili fosili, creșterea securității energetice, reducerea poluării aerului, îmbunătățirea sănătății, îmbunătățirea biodiversității, reducerea dependenței de materiile prime importate și reducerea riscurilor legate de deșeurile. În paralel cu intensificarea politicilor privind sursele regenerabile de energie și eficiența energetică, acest lucru va reduce costurile energiei pentru gospodării și întreprinderi și, cu condiția ca impactul social să fie abordat în mod adecvat, va participa la atenuarea sărăciei energetice și va contribui la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă.

Cetățenii, întreprinderile și partenerii sociali din UE au nevoie de o mai mare certitudine și previzibilitate în ceea ce privește traiectoria către neutralitatea climatică. Prin urmare, Comisia își modifică astăzi propunerea privind prima Lege europeană a climei³⁰, adăugând un obiectiv de reducere, până în 2030, cu cel puțin 55 % a emisiilor nete de gaze cu efect de seră față de 1990. Acesta va fi punctul de plecare al unei traiectorii line care va permite Uniunii Europene să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050. Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să ajungă rapid la un acord cu privire la Legea europeană a climei și să o adopte.

În cursul următoarelor două luni, Comisia va revizui principalele sale acte legislative în materie de climă și energie. Prezenta comunicare identifică deja principalele opțiuni de modificare a acestora. Comisia este convinsă că, pentru a ne atinge obiectivele, toate instrumentele de politică relevante pentru decarbonizarea economiei noastre trebuie să funcționeze în mod coerent. O utilizare consolidată și extinsă a comercializării certificatelor de emisii la nivelul UE, politicile privind eficiența energetică și energia din surse regenerabile, instrumentele de sprijinire a mobilității și transporturilor durabile, economia circulară, politicile de mediu, agricole, financiare, de cercetare și de inovare, precum și politicile industriale vor avea, toate, un rol important în realizarea obiectivelor

---

³⁰ COM(2020) 80 final.

Pactului verde european, în general, și, în particular, a unui obiectiv climatic mai ambițios pentru 2030 și a neutralității climatice până în 2050.

Bazându-se pe dezbateri publice de amploare și pe un proces de consultare cu Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, precum și cu parlamentele naționale și cu toți cetățenii și părțile interesate, și anume prin intermediul Pactului european pentru climă, dar și prin intermediul viitoarei conferințe privind viitorul Europei, Comisia va pregăti principalele propuneri legislative necesare până în iunie 2021. Acest proces ar trebui să pregătească terenul pentru adoptarea lor ulterioară rapidă și să lase suficient timp de execuție tuturor actorilor pentru a atinge obiectivul de creștere a nivelului de ambiție în materie de climă și energie pentru 2030.